

סכתא, הורי, וקרובי היקרים!

בפרשת השבוע קראו על ראשי בני-ישראל שיצאו לחור אח ארץ כנען.
תפקידם היה לראות את טיב הארץ ואת העם היושב עליה. הם עברו את הארץ
ובשובם הוציאו את דבת הארץ באומרום שהארץ אכלה יושביה היא והעם
חזק מאד. בני-ישראל בשמעם את דברי המרגלים החיאו וילינו על משה
ואהרון. רק יהושוע בן-נון וכלב בן-יפנה קרעו בגדיהם וקראו לבני-ישראל
הארץ אשר עברנו בה לחיה איתה טובה מאד מאד.

פרשת המרגלים מלמדת אותנו שבכל דור ודור קמים בעם חסרי אמונה
שרוצים להוריד את העם מדרכו ורק מעטים דבקים בד' ובחורתו. על אף
הנסים הגדולים המתחששים לנגד עינינו אין בעל הנס מכיר בנסו.
הפרשה הזו משמשת בשבילנו-העם היושב בציון, להשאר נאמנים לדרכו של
יהושוע בן-נון וכלב בן-יפנה. "וספכם אשר אמרתם לבו יהיה והבאתי אותם
ידעו את הארץ אשר מאסתם בה." הקולא הזו מופנית קודם כל אלינו-אל הנוער
להיות החלוץ העובר לפני המחנה.

והדברים האלה הם נגד עיני כעת ביום גדול וקדוש זה ומהם
אני שואב אמונה ותקוה שעל אף כל המכשולים "עלה נעלה" ו"יכל נוכל לה".

אנו מחפשים להניח המילין הזה עלינו ואתה כל בני ה...
על ידך והיך לסטפות בין עיניך". התפילין של היד מכוונים כנגד הלב
והתפילין של ראש כנגד המוח ושניהם יהיו משועבדים לעבודת הבורא, השם
יתברך.

בסוף פרשת השבוע אנו מצווים על מצוות ציצית "והיה לכם לציצית
וראייתם אותה וזכרתם את כל מצות ד' ועשיתם אותם..." רשי אומר על
וזכרתם את כל מצות ד' שמנין גימטריא של ציצית שש מאות.

השוע בן-נון וכלב בן-יפנה. "וספכם אשר אמרתם לבו יהיה והכאתי אותם
/ידעו את הארץ אשר מאסתם בה." הקוואה הזו מופנית קודם כל אלינו-אל הנוער באשר
להיות החלוץ העובר לפני המחנה.

והדברים האלה הם נגד עיני כעת ביום גדול וקדוש זה ומהם
אני שואב אמונה וחקוה שעל אף כל המכשולים "עלה נעלה" ו"יכל נוכל לה".

על ידך והיז' לטטפות בין עיניך". התפילין של היד מכוונים כנגד הלב
והתפילין של ראש כנגד המוח ושניהם יהיו משועבדים לעבודת הבורא, השם
יתברך.

בסוף פרשת השבוע אנו מצווים על מצוות ציצית "והיה לכם לציצית
וראייתם אותה וזכרתם את כל מצות ד' ועשיתם אותם...". רשי אומר על
וזכרתם את כל מצות ד' שמנין גימטריא של ציצית שש מאות, שמונה
חומשים וחמשה קשרים, הרי תרי"ג. מצוות ציצית מסמלת לנו את תרי"ג
המצוות ואני סמוך ובטוח שבזכות מצוות ציצית אזכה לקיים את כל תרי"ג
מצוות.

יום גדול הוא יום זה בשבילי שבו אני נכנס לקהל עדת ישראל.
הורי ומורי הנכו אותי בדרך התורה והיראה. אני מודה לאבי ולאמי בעד
העל הרב שהשקיעו ומשקיעים יום-יום בראגה להנוכי ואני מבטיח להם
ש- בעתיד אשמע תמיד למוסר אבי ולא אנטוש את חורת אמי. כמו כן
ונני מודה לסבא ולקרובי בעד ההדרכה הטובה שנותנים לי. ולבסוף
אני מודה למורי ולמר שנרב שמחנך אותי עכשיו לתורה ולדרך ארץ
ולא חוסך כל מאמץ בכוון זה.

הנני מודה לכל המסובים שבאתם להשתתף בשמחתי זו. לצערי
חסרים כאן הסבא מצד אמי וזכרונו לברכה, ההורים של אבי וזכרונו
לברכה שמתו מוח קדושים במחנה ההשמדה והם לא זכו להיות
בבר-מצווה שלי וכמו כן איננו ^{היום} הדוד ישכר וזכרונו לברכה, איש תמים

ויושב אהלים שזכייתי לראותו רק בילדותי הרכה. כל אלה יכלו לתרום
חרומה חשובה בחנוכי למען תורה וציון ו"אהבת לרעך כמוך". ב'נ"ח א' / 4 / 1939

ביום בו-מצווה זה, הנני יוצא לדרך החיים ואני תפילה שבבדרכת
הורי ומורי אצליח בדרכי להיות בן מסור להורי, תלמיד טוב למורי,
יהודי נאמן לעמנו ולתורתנו הקדושה ואזרח טוב לארצנו-מדינתנו
המשוחררת. והשם יתברך יהיה בעזרי ובעזרת כולנו, אמן.